

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De conuersione Godefridi monachi Vilariensis, & de reuelationibus eius,
cap. 35

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

cus: Missus sum à filio vestro, vt ei renunciare possim de statu vestro, & si in aliquo potestis iuari, mihi dicere debetis. Respondit ille: Statum meum bene vides, hoc tamen scias, quia si filij mei restituere vellent tales possessiones talium ecclesiarum, propriis nominibus eas exprimens, quas mihi iniuste vsurpau, & sub titulo hæreditario ipsis reliqui, magnum animæ meæ conferrent remedium. Cui cum clericus diceret: Domine non credet mihi: Respondit: Ego dicam tibi signum, quod nemo nouit præter me & filios meos. Accepto signo, & Latgrauio, eo videte, puteo immerso, per demonem reductus est: qui licet vitam non perdidit, ita tamen pallidus & languidus rediit, vt vix agnosceretur. Verba patris filiis retulit, signa ostendit, sed modicum illi profuit. Non in hoc consentire voluerunt, vt possessiones restituerent. Respondit tamen Lodouicus Latgrauius clerico: Signa cognosco, patrem meum te vidisse non dubito, propositum tibi præmiū dare non renuo. Ad quem ille: Domine, cortis vestra vobis maneat, ego cogitabo quid animæ meæ expediat, relictisq; omnibus, factus est monachus in ordine Cisterciensi, cōtemnens omnem laborem sustinere temporalem, dummodo penam euaderet æternam. Ecce habes tria exempla, quod quidam conuertantur timore vel visione penæ gehēnalis. Possem tibi de his adhuc plura dicere, sed in aliis distinctionibus illa tibi propono differere. **APOLLONIUS**: Si talia homines videre possent, puto quia tam libere non peccaret. **CÆSARIUS**: Ita est vt dicis. Audi adhuc quod superest exemplum, videlicet, quod quosdam conuertit cogat non morsus conscientiæ, sed amor conseruandæ innocentia, & desiderium cœlestis patriæ.

CAPVT XXXV.

*Amor
cœlestis
patriæ.*

Apoc. 22

IN monasterio sancti Panthaleonis in Colonia, quod est nigri ordinis monachorum, iuuenis quidam fuit nomine Godefridus, puritatis eximia, inter fratres suos sine querela conuersatus, secundum disciplinam ordinis illius. Et quia scriptum est: Iustus iustificetur adhuc, & sanctus sanctificetur adhuc, desiderio supernæ vite accensus idem Godefridus, & quia secundum

eundem regulæ mandatum viuere non posset con-
 sideras, venit ad nos, humiliter & instanter supplicans,
 vt fratrum collegio iungi mereretur. Timens Abbas no-
 ster magis in causa esse leuitatē, quā deuotionē, eum
 heu suscipere non acquieuit. Passus est à nobis repul-
 sam, Vilarium venit, & quod petiuit, citius obtinuit.
 Qui quātā fuerit religiositatis, quātē sanctitatis, quā
 feruens in ordine, per sacras eius reliquias vsque hodie
 Dominus nō cessat ostēdere. Tēpore quodā dominus
 Carolus Abbas Vilariēsis, qui fuerat Prior noster, ve-
 niens ad nos, duxit secum eundem virum venerabilē; &
 sicut mihi dixerūt, qui viderunt, tantā gratiam deu-
 otionis ei Domin⁹ in missa cōtulit, vt stillicidia lachry-
 marū ex eius oculis super altare vel pectus eius stilla-
 rēt, quē cū interrogaret nōnus Theodoricus de Lu-
 reke, tunc nouitius, quondā canonicus Bōnēsis, quo-
 modo orare deberet, respondit: Nihil debetis in ora-
 tione dicere, sed tantū cogitare de Saluatoris nostri
 natiuitate, passione, resurrectione, & aliis quæ vobis
 nota sunt. Quod ipse frequenter in vsu habuit, hoc &
 alios docere studuit. Habebat & spiritū prophetiæ, ita
 vt quādoquemonachis tētationes futuras prædiceret,
 & vt corda sua per patientiā prepararent admoneret.
 Quātas habuerit cōsolationes, quāmirificas visiones,
 solus ille plenē nouit, qui autor illarū fuit. Dicā tibi q̄
 mihi retulit monachus quidā Vilariēsis de illo. Cū ef-
 set tēpore quodā hebdomadarius coquinę, & sabbat-
 o, secundū cōsuetudinē, lauaret pedes monachorum,
 dicto cōpletorio, cū clausisset oratoriū, erat enim sa-
 crista, apparuit ei Saluator linteo præcinctus, & pelu-
 in manu tenēs, & ait ad Godefridū: Sede, vt laue pedes
 tuos, eo q̄ dudū laueris pedes meos: q̄ cū territus re-
 nueret, coëgit eū, flexisq; genib⁹ pedes eius lauit, sicq;
 disparuit. Secūda feria post Palmas, stās in choro, cū
 Psal. Eructauit cor meū, deuotē à cōuētū decātaretur, *Psal. 44*
 ecce, gloriosa Dei genitrix Mariā de presbyterio de-
 scēdēs, & chorū more Abbatis circūiēs, monachis be-
 nedixit, sicq; inter Abbatis & Prioris stallū exiēs, quasi
 ad Conuersorū chorū properauit; exiuit ille post eā,

vt videret quò iret, sed eam videre non potuit. Statim, nescio vtrum proxima vel tertia die, infirmari cœpit, & cum laboraret in acutis vsque ad Pascha in conuētū perseuerās, dorsumq; castigationibus lacerans, atque sacros pannos cum cæteris lauans, tandem infirmitate depressus, in infirmatorio positus est, qui cū iā agonizaret, & esset tēpus comedendi, dixit ei minister suus: Inuitus vado comedere, timens ne interim moriamini. Vade, inquit, securus, antè videbo te. Qui cū in mensa federet, Godefridus ostium rectorij aperuit, monachum respexit, & benedixit, sicque versus oratorium tetedit. Territus ille, putabat eum miraculosè cōualuisse, statimque percussa est ad exitum eius tabula, & recordatus est infirmarius, quia hoc ei promiserat. Nudato eius corpore ad lauandum, Ita inuenerunt dorsum eius plagis virgarum liuidum, vt omnes mirarentur. Nuper per reuelationem leuata sunt ossa eius, & in sacrario posita, referuanturq; pro reliquiis. Ipsi gloria qui sic ad se cōuersos magnificat, cui cum patre & spiritu sancto honor & imperiū per omnia sæcula sæculorum. Amen. Multa alia de eo referunt, quæ studio breuitatis supprimo.

CAPVT XXXVI.

APOLLONIVS.

*De modo
sive for-
ma con-
uersionis.* **S**atisfactum mihi fateor de causis siue occasio-
bus conuersionis; nunc de modo vel de forma
eiusdē audire, aliquid delectat. **CÆSARIUS:** Quo-
dam ad conuersionem venire videmus cum quadam
gloriola & ostensione seculari, alios cum exhibitione
multæ humilitatis. **APOLLONIVS:** Quod horū est me-
lius? **CÆSARIUS:** Humilem conuersionem Deo place-
re nemo dubitat, ostensio autem alicuius glorię sacu-
laris secundum intentionē se conuertentis iudicatur.
Quidam conuerti desiderantes, de nouo se vestiunt,
cum cognatis & amicis ad monasterium veniunt, ne
quasi vagi & pauperes repulsam patiantur: alij verò,
cū diuites sint, paupertatis habitum assumunt, vt et
humilitate conuersionis amplius mereantur. De qui-
bus tibi exempla subiungam.

CAPVT